

drag, og kontrolafgift og ekspeditionsgebyr efter lov om jernbane og lov om trafikkselskaber, der fortsat vil være tillagt udpantningsret.

Der henvises til lovforslagets § 11.

3.6. Eftergivelse

3.6.1. Gældende ret

3.6.1.1. Generelle eftergivelsesregler

Med udgangspunkt i forslag til lov om ændring af konkursloven og konkursskatteloven (Revision af reglerne om gældssanering), lovforslag nr. L 10 fremsat den 23. februar 2005, jf. lov nr. 365 af 24. maj 2005, blev reglerne i opkrævningslovens § 15 om eftergivelse tilsvarende præciseret ved lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love, således at bestemmelserne om eftergivelse svarer til konkurslovens gældssaneringsregler, dog at bestemmelserne alene giver mulighed for at eftergive gæld til det offentlige.

Reglerne går i korthed ud på, at gæld til det offentlige kan eftergives, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til - og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til - at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Eftergivelse kan i almindelighed ikke finde sted, såfremt

- skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede,
- skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender, herunder såfremt en ikke uvæsentlig gæld
 - er stiftet på et tidspunkt, hvor skyldneren var ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser,
 - er opstået som følge af, at skyldneren har påtaget sig en finansiel risiko, der stod i misforhold til skyldnerens økonomiske situation,
 - er stiftet med henblik på forbrug eller
 - er gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk,
- en ikke uvæsentlig gæld er pådraget ved strafbare eller erstatningspådragende forhold,
- skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor,
- skyldneren har indrettet sig med henblik på eftergivelse, eller
- skyldneren stifter ny gæld til det offentlige efter, at eftergivelsessag er indledt.

Ved afgørelse om eftergivelse skal der lægges vægt på gældens alder.

Da en afgørelse om eftergivelse af gæld alene kan omfatte gæld til det offentlige, skal der endvidere lægges vægt på, om skyldneren udelukkende eller i overvejende grad har gæld i form af offentlige restancer. Er forholdet det, at skyldneren overvejende har gæld til private, vil skyldneren kunne søge om gældssaneringsag ved skifteretten.

Derudover kan eftergivelse nægtes, såfremt der foreligger andre omstændigheder, der taler afgørende imod hel eller delvis eftergivelse.

De nærmere regler vedrørende afdragsvis betaling af en ikke eftergivet del af gælden, herunder fastsættelsen af afdragene og afdragsperiodens længde er fastlagt i inddrivelsesbekendtgørelsen. Reglerne er afstemt med de regler, der er fastsat i gældssaneringsbekendtgørelsen.

Reglerne er som nævnt helt parallelle med gældssaneringsreglerne i konkursloven. Reglerne finder imidlertid kun anvendelse på gæld til det offentlige, hvor dette er særligt hjemlet. Der er visse typer af gæld til det offentlige, hvor der ikke er mulighed for at eftergive. Det gælder f.eks. sagsomkostninger i straffesager.

Udover de regler i opkrævningsloven, der svarer til gældssaneringsreglerne, er der i opkrævningslovens § 15, stk. 6, og kildeskattelovens § 73 D adgang til at eftergive gæld, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor. Disse regler administreres i dag ganske restriktivt og anvendes fortrinsvist i tilfælde, hvor der foreligger myndighedsfejl, force majeure eller force majeure lignende situationer.

En række særlove hjemler adgang til eftergivelse efter opkrævningslovens regler. Reglerne om eftergivelse findes således i særlove, der henviser til, at gæld efter særloven kan eftergives efter reglerne i opkrævningsloven.

Udover disse generelle bestemmelser om eftergivelse af gæld til det offentlige findes der særregler om eftergivelse af studiegæld og en forsøgsordning om eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper. Desuden findes der i straffuldbyrdslovens § 91, stk. 4, en bemyndigelse til, at skatteministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om eftergivelse af bøder m.v. Bemyndigelsen er udmøntet i inddrivelsesbekendtgørelsen, der fastsætter, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om eftergivelse af bøder og konfiskationsbeløb.